

vision; men vil man have en Garanti i saa Henseende, har jeg intet at indvende imod den Tidsfrist, der er indsat. Jeg erkender selvfølgelig, at her er et Omraade, hvor vi maa indhente Erfaringer, før vi maa de bedst mulige Regler. — Den ærede Ordfører omtalte Forholdene med Hensyn til Forsikring mod Tab ved Slagtning. Han omtalte dem meget udførligt, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det er ogsaa noget, som, hvis det kan ordnes, maa sættes i Værk af Landbruget selv. Staten kan ikke indlade sig paa at oprette nogen Anstalt, som skulde tegne Forsikring af den Bestaafenhed, og endnu mindre paa at oprette en Anstalt for tvungen Forsikring af Kreaturer til Slagtning. Men er der Trang til at faa en saadan Forsikring sat i Gang, vil jo Landbruget i denne Sag, som saa ofte ellers, nok vise, at det forstaar at magte Forholdene. — Endelig omtalte den ærede Ordfører Forholdene med Hensyn til Transport af Kød. Jeg har ikke den Opfattelse af disse Forhold som den ærede Ordfører har. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa Rødtransporten er foregaaet navnlig fra Esbjerg — det er det Sted, jeg nærmest tænker paa, fordi det er det Sted, som Regeringen alene har noget at gøre med, — i det hele og store har været god, vel at mærke i den sidste Tid. Man har naturligvis maattet indhøste Erfaring, inden man er kommen ind i det rette Spor, men jeg tror ikke, at der nu er nogen Grund til Klage over den Behandling, som Rødet faar paa Routen Esbjerg — Parkesten. Hvorledes Forholdene stille sig paa de Router, hvor Staten ikke har nogen Kontrol eller har nogen Anledning til at gribe ind, kan jeg ikke vide, og særlig er det Tilfælde som den ærede Ordfører fremhævede, mig ganske ubekendt. Det han antede over, var selvfølgelig ikke det, at Stibet tog Stade og maatte gaa ind til Frederikshavn, thi det kan intet Menneske gøre ved, men at der, efter at det er gaaet ind til Frederikshavn, gik lang Tid hen, inden Lugerne kunde blive aabnede. Jeg kan ikke sige noget derom. Mulig er det en Misforstaaelse fra Toldvæsenets Side, der har voldet nogen Vanskelighed; Tilfældet er mig som sagt ubekendt. — Jeg har allerede tilstrækkelig, tror jeg, omtalt det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet i Udvalget, og det vil fremgaa af mine Udtalelser, at jeg ikke kan slutte mig dertil. Jeg skal kun tilføje, at for saa vidt den ærede Ordfører for Mindretallet (Sloth) gav Andsning paa, at man kunde lade Tilsynet i de store Havnestæder bestaa af en Dyrlæge og en slagterihyndig Mand eller mulig lade det udøve

udelukkende af en slagterihyndig Mand, er det et Tænke, der vel kan fortjene Overvejelse, men den tiltaler mig forresten ikke i Øjeblikket. Jeg tror, at en Slagter eller, som der blev sagt, en Mand, som udøver Slagteribedrift, ikke vil være rigtig stiftet til at udøve Kontrol med et andet Slakteri, og der kan jo ikke godt være Tale om at tage Slakteren ved det Slakteri, hvorved Kontrollen skal udøves. Jeg tror derfor ikke, at Tanken lader sig gennemføre, men den kan jo altid komme under Overvejelse. Ordene i Lovforslaget udelukke ikke, at man kunde ombytte den veterinærhyndige med en slagterihyndig Mand, thi der staar kun „tilsynsførende“. Jeg skal imidlertid tilføje, at Regeringen har hidtil kun tænkt paa en veterinærhyndig Mand, og det ligger i Forholdets Natur, thi Undersøgelsen skal jo først og fremmest gaa ud paa, om Dyret har været angrebet af en smitsom Sygdom, og jeg ser ikke, at dette Tilsyn kan udøves af andre end veterinærhyndige.

Jeg kommer sluttelig til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (S. A. Larsen). Hans Motivering deraf var jo en vidtløftig Henvisning til, hvorledes Forholdene ere paa Kjøbenhavns Kvægtorv, og hvorledes Forholdene have udviklet sig med Hensyn til den kommunale Kontrol med Rødsalget i Henhold til Sundhedsvedtægterne. Jeg skal indrømme, at adskillige af de Forhold paa Kjøbenhavns Kvægtorv, som findes nu, og som have fundet Sted i længere Tid, ingenlunde ere heldige, og at det vist nok vilde være meget gavnligt, om man kunde komme til at regulere dem noget nærmere. Naar jeg har sagt dette, har jeg i Grunden ogsaa sagt alt, hvad jeg kan sige om den Sag her paa dette Sted. Jeg kan ikke komme nærmere ind paa Forholdene ved Kjøbenhavns Kvægtorv og endnu mindre komme ind paa Kommunernes Rødkontrol. Hvis man vil tage hele dette Spørgsmaal op, maa man i alt Fald gøre det paa en særlig Lov; det vilde være meget urigtigt, at blande det ind i denne lille Lov, vi have for her, hvis Formaal jo dog er et ganske andet. Jeg kan dertil føje, at Forslaget til denne lille Lov blev fremjat fra Regeringens Side ved Begyndelsen af denne Samling. Nu ere vi ved Slutningen, og først nu ere vi komne til 2den Behandling. Det er da ikke rimeligt og jeg synes heller ikke rigtig hensynsfuldt over for Ministeren, hvis man nu vilde forandre denne Lov saaledes, at den i sig skal optage saa store, udviklede og vanskelige Forhold som dem, der omhandles i det ærede Medlems Æn-